

(Překlad.)

Smlouva,

aby byl omezen počet pracovních hodin v závodech průmyslových na 8 hodin denně a 48 hodin týdně.

Článek 1.

Za „podniky průmyslové“ ve smyslu této smlouvy považují se jmenovitě:

a) doly, lomy a podniky těžařské všeho druhu,

b) podniky, v nichž se výrobky zhotovují, pozměňují, čistí, opravují, dokončují, připravují pro prodej, nebo v nichž se látky přeměňují, počítaje do toho stavbu lodí, podniky zabývající se bouráním hmot, podobně jako výroba, přeměna a převod hnací síly vůbec a elektřiny,

c) stavba, přestavba, udržování, přizpůsobování nebo bourání všech staveb a budov, železnic, pouličních drah, přístavů, doků, hrází, kanálů, zařízení pro plavbu vnitrozemskou, cest, tunelů, mostů, sběracích stok, studní, zařízení telegrafů a telefonů, zařízení elektrických, plynáren, vodovodů nebo jiné práce stavební, podobně jako práce přípravné a zakládací, jež uvedeným pracím předcházejí,

d) doprava osob nebo zboží po cestách nebo drahách železných nebo cestách vodních, mořských nebo vnitrozemských, včetně správy zboží v dokách, na nábrežích, v loděnicích a skladištích, vyjma dopravu ruční.

Předpisy o dopravě po moři a po cestách vodních vnitrozemských určí zvláštní konference pro práci námořníků a lodníků.

V každé zemi určí příslušný úřad hranice mezi průmyslem s jedné strany a obchodem a zemědělstvím s druhé strany.

Článek 2.

Ve všech podnicích průmyslových, veřejných nebo soukromých, nebo v odděleních

de quelque nature qu'ils soient, à l'exception de ceux dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille, la durée du travail du personnel ne pourra excéder huit heures par jour et quarante-huit heures par semaine, sauf les exceptions prévues ci-après:

a) Les dispositions de la présent Convention ne sont pas applicables aux personnes occupant un poste de surveillance ou de direction ou un poste de confiance.

b) Lorsque en vertu d'une loi ou par suite de l'usage ou de conventions entre les organisations patronales et ouvrières (ou, à défaut de telles organisations, entre les représentants des patrons et des ouvriers), la durée du travail d'un ou plusieurs jours de la semaine est inférieure à huit heures, un acte de l'autorité compétente ou une convention entre les organisations ou représentants susmentionnés des intéressés peut autoriser le dépassement de la limite des huit heures les autres jours de la semaine. Le dépassement prévu par le présent paragraphe ne pourra jamais excéder une heure par jour.

c) Lorsque les travaux s'effectuent par équipes, la durée du travail pourra être prolongée au-delà de huit heures par jour et de quarante-huit heures par semaine, à la condition que la moyenne des heures de travail calculée sur une période de trois semaines ou moins ne dépasse pas huit par jour et quarante-huit par semaine.

Article 3.

La limite des heures de travail prévue à l'article 2 pourra être dépassée en cas d'accident survenu ou imminent, ou en cas de travaux d'urgence à effectuer aux machines ou à l'outillage, ou en cas de force majeure, mais uniquement dans la mesure nécessaire pour éviter qu'une gêne sérieuse ne soit apportée à la marche normale de l'établissement.

Article 4.

La limite des heures de travail prévue à l'article 2 pourra être dépassée dans les travaux dont le fonctionnement continu doit, en raison même de la nature du travail, être assuré par des équipes successives, à la condition que les heures de travail n'excèdent pas en moyenne cinquante-six par semaine. Ce régime n'affectera pas les congés qui peuvent être assurés aux travailleurs par les lois nationales en compensation de leur jour de repos hebdomadaire.

or in any branch thereof, other than an undertaking in which only members of the same family are employed, shall not exceed eight in the day and forty-eight in the week, with the exceptions hereinafter provided for.

a) The provisions of this Convention shall not apply to persons holding positions of supervision or management, nor to persons employed in a confidential capacity.

b) Where by law, custom, or agreement between employers' and workers' organizations, or, where no such organizations exist, between employers' and workers' representatives, the hours of work on one or more days of the week are less than eight, the limit of eight hours may be exceeded on the remaining days of the week by the sanction of the competent public authority, or by agreement between such organizations or representatives; provided, however, that in no case under the provisions of this paragraph shall the daily limit of eight hours be exceeded by more than one hour.

c) Where persons are employed in shifts it shall be permissible to employ persons in excess of eight hours in any one day and forty-eight hours in any one week, if the average number of hours over a period of three weeks or less does not exceed eight per day and forty-eight per week.

Article 3.

The limit of hours of work prescribed in Article 2 may be exceeded in case of accident, actual or threatened, or in case of urgent work to be done to machinery or plant, or in case of „force majeure“, but only so far as may be necessary to avoid serious interference with the ordinary working of the undertaking.

Article 4.

The limit of hours of works prescribed in Article 2 may also be exceeded in those processes which are required by reason of the nature of the process to be carried on continuously by a succession of shifts, subject to the condition that the working hours shall not exceed fifty-six in the week on the average. Such regulation of the hours of work shall in no case affect any rest days which may be secured by the national law to the workers in such processes in compensation for the weekly rest day.

k nim přináležejících, nechť jsou jakéhokoliv druhu, vyjímaje podniky, v nichž jsou zaměstnání výhradně členové jedné a téže rodiny, nesmí délka pracovní doby zřízenců převyšovati 8 hodin denně a čtyřicet osm hodin týdně s těmito výjimkami:

a) Ustanovení této smlouvy nevztahují se na osoby, jež zastávají nějaké místo dohlížetelské nebo ředitelské nebo místo vyžadující důvěry.

b) Když na základě zákona nebo následkem zvyku nebo úmluv mezi sdruženími zaměstnavatelů a dělníků (nebo, když není takových sdružení, mezi zástupci zaměstnavatelů a dělníků) je délka pracovní doby po jeden den nebo po více dní v týdnu kratší než 8 hodin, může příslušný úřad nebo smlouva mezi organisacemi nebo zmíněnými zástupci zájemníků ospravedlniti překročení hranice 8 hodin jiné dny v týdnu. Překročení uvedené v tomto paragrafu nesmí nikdy převyšovati jednu hodinu denně.

c) Pracuje-li se ve směnách, může býti délka pracovní doby prodloužena přes 8 hodin denně a čtyřicet osm hodin týdně pod podmínkou, že průměr pracovních hodin v období tří neděl nebo v období kratším nepřevyší osm hodin denně a čtyřicet osm hodin týdně.

Článek 3.

Hranici pracovních hodin zmíněnou v článku 2. lze překročiti, když se udá nebo když hrozí nějaká nehoda, nebo když jest nutno provésti pilné práce na strojích nebo nářadích, nebo v případě vyšší moci, ale pouze v rozsahu nutném, aby se vyvarovalo vážné nesnázi vyplývající pro řádný chod podniku.

Článek 4.

Hranici pracovních hodin zmíněnou v článku 2. lze překročiti při pracích, jejichž nepřetržitý výkon následkem povahy práce musí býti zajištěn postupnými směnami, s podmínkou, že pracovní hodiny nepřevyšují průměrně 56 hodin týdně. Tato úprava nesmí se dotýkati prázdně, která může býti zajištěna dělníkům zákonem domácím jako náhrada za jejich týdenní den odpočinku.

Article 5.

Dans les cas exceptionnels où les limites fixées à l'article 2 seraient reconnues inapplicables, et dans ces cas seulement, des conventions entre organisations ouvrières et patronales pourront, si le Gouvernement, à qui elles devront être communiquées, transforme leurs stipulations en règlements établissant sur une plus longue période un tableau réglant la durée journalière du travail.

La durée moyenne du travail, calculée sur le nombre de semaines déterminé par le tableau, ne pourra en aucun cas excéder quarante-huit heures par semaine.

Article 6.

Des règlements de l'autorité publique détermineront par industrie ou par profession :

a) les dérogations permanentes qu'il y aura lieu d'admettre pour les travaux préparatoires ou complémentaires qui doivent être nécessairement exécutés en dehors de la limite assignée au travail général de l'établissement, ou pour certaines catégories de personnes dont le travail est spécialement intermittent;

b) les dérogations temporaires qu'il y aura lieu d'admettre pour permettre aux entreprises de faire face à des surcroîts de travail extraordinaires.

Ces règlements doivent être pris après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, là où il en existe. Ils détermineront le nombre maximum d'heures supplémentaires qui peuvent être autorisées dans chaque cas. Le taux du salaire pour ces heures supplémentaires sera majoré d'au moins 25% par rapport au salaire normal.

Article 7.

Chaque Gouvernement communiquera au Bureau International du Travail :

a) une liste des travaux classés comme ayant un fonctionnement nécessairement continu dans le sens de l'article 4;

b) des renseignements complets sur la pratique des accords prévus à l'article 5;

c) des renseignements complets sur les dispositions réglementaires prises en vertu de l'article 6 et leur application.

Le Bureau International du Travail présentera chaque année un rapport à ce sujet à la Conférence Générale de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 5.

In exceptional cases where it is recognized that the provisions of Article 2 cannot be applied, but only in such cases, agreements between workers' and employers' organizations concerning the daily limit of work over a longer period of time may be given the force of regulations, if the Government, to which these agreements shall be submitted, so decides.

The average number of hours worked per week, over the number of weeks covered by any such agreement shall not exceed forty-eight.

Article 6.

Regulations made by public authority shall determine for industrial undertakings :

a) The permanent exceptions that may be allowed in preparatory or complementary work which must necessarily be carried on outside the limits laid down for the general working of an establishment, or for certain classes of workers whose work is essentially intermittent.

b) The temporary exceptions that may be allowed, so that establishments may deal with exceptional cases of pressure of work.

These regulations shall be made only after consultation with the organizations of employers and workers concerned, if any such organizations exist. These regulations shall fix the maximum of additional hours in each instance, and the rate of pay for overtime shall not be less than one and one-quarter times the regular rate.

Article 7.

Each Government shall communicate to the International Labour Office :

a) A list of the processes which are classed as being necessarily continuous in character under Article 4;

b) Full information as to working of the agreements mentioned in Article 5; and

c) Full information concerning the regulations made under Article 6 and their application.

The International Labour Office shall make an annual report thereon to the General Conference of the International Labour Organization.

Článek 5.

Ve výjimečných případech, kde by se hranice stanovené v článku 2. nedaly zachovat, a pouze v těchto případech, může býti smlouvami mezi sdruženími dělníků a zaměstnavatelů zaveden pro delší období rozvrh upravující délku denní pracovní doby, jestliže úřad, jemuž smlouvy ty třeba předložiti, přemění dotýcná ujednání v řád.

Průměrná délka pracovní doby rozpočtena na počet neděl, obsažených v rozvrhu, nesmí na žádný způsob převyšovati čtyřicet osm hodin týdně.

Článek 6.

Předpisem veřejného úřadu budou stanoveny pro jednotlivé druhy průmyslu a řemesel:

a) stálé výjimky, jež třeba připustiti pro práce přípravné nebo doplňující, jež musí býti nutně obstarány mimo hranice vykázané pro všeobecnou práci podniku, nebo pro jisté druhy osob, jejichž práce jest jen občasná;

b) dočasné výjimky, jež třeba připustiti, aby bylo umožněno podnikům, aby zdolaly přírůstek práce mimořádné.

Tyto řády mají býti vydány po předchozí úradě organisací zaměstnavatelů a zúčastněných dělníků tam, kde jsou takové organisace. V nich se určí nejvyšší počet hodin přes čas, jež mohou býti v každém případě povoleny. Sazba mzdy za tyto hodiny přes čas zvýší se aspoň o 25% u porovnání se mzdou obyčejnou.

Článek 7.

Každá vláda zašle Mezinárodní kanceláři práce:

a) seznam prací, jež jsou vyznačeny na základě své povahy jako nezbytně nepřetržité ve smyslu článku 4.,

b) úplné zprávy o provádění dohod zmíněných v článku 5.,

c) úplné zprávy o opatřeních vydaných ve formě řádu na základě čl. 6. a o jejich provádění.

Mezinárodní kancelář práce podá každého roku zprávu o tomto předmětu generální konferenci Mezinárodní organisace práce.

Article 8.

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente convention, chaque patron devra :

a) faire connaître au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente dans son établissement ou en tout autre lieu convenable, ou selon tout autre mode approuvé par le Gouvernement, les heures auxquelles commence et finit le travail, ou, si le travail s'effectue par équipes, les heures auxquelles commence et finit le tour de chaque équipe. Les heures seront fixées de façon à ne pas dépasser les limites prévues par la présente convention, et, une fois notifiées, ne pourront être modifiées que selon le mode et la forme d'avis approuvés par le Gouvernement ;

b) faire connaître, de la même façon, les repos accordés pendant la durée du travail et considérés comme ne faisant pas partie des heures de travail ;

c) inscrire sur un registre, selon le mode approuvé par la législation de chaque pays ou par un règlement de l'autorité compétente, toutes les heures supplémentaires effectuées en vertu des articles 3 et 6 de la présente Convention.

Sera considéré comme illégal le fait d'employer une personne en dehors des heures fixées en vertu du paragraphe a), ou pendant les heures fixées en vertu du paragraphe b).

Article 9.

L'application de la présente convention au Japon comportera les modifications et conditions suivantes :

a) Seront considérés comme „établissements industriels”, notamment —

les établissements énumérés au paragraphe a) de l'article 1er ;

les établissements énumérés au paragraphe b) de l'article 1er, s'ils occupent au moins dix personnes ;

les établissements énumérés au paragraphe c) de l'article 1er, sous réserve que ces établissements soient compris dans la définition des „fabriques” donnée par l'autorité compétente ;

les établissements énumérés au paragraphe d) de l'article 1er, sauf le transport de personnes ou de marchandises par route, la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, ainsi que le transport à la main ; et,

Article 8.

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every employer shall be required :

a) To notify by means of the posting of notices in conspicuous places in the works or other suitable place, or by such other method as may be approved by the Government, the hours at which work begins and ends, and where work is carried on by shifts, the hours at which each shift begins and ends. These hours shall be so fixed that the duration of the work shall not exceed the limits prescribed by this Convention, and when so notified they shall not be changed except with such notice and in such manner as may be approved by the Government.

b) To notify in the same way such rest intervals accorded during the period of work as are not reckoned as part of the working hours.

c) To keep a record in the form prescribed by law or regulation in each country of all additional hours worked in pursuance of Articles 3 and 6 of this Convention.

It shall be made an offense against the law to employ any person outside the hours fixed in accordance with paragraph a), or during the intervals fixed in accordance with paragraph b).

Article 9.

In the application of this Convention to Japan the following modifications and conditions shall obtain :

a) The term „industrial undertaking” includes particularly —

The undertakings enumerated in paragraph a) of Article 1 ;

The undertakings enumerated in paragraph b) of Article 1, provided there are at least ten workers employed ;

The undertakings enumerated in paragraph c) of Article 1, in so far as these undertakings shall be defined as „factories” by the competent authority ;

The undertakings enumerated in paragraph d) of Article 1, except transport of passengers or goods by road, handling of goods at docks, quays, wharves, and warehouses, and transport by hand ; and,

Článek 8.

Aby bylo usnadněno provádění obsahu této smlouvy, jest každý zaměstnavatel povinen:

a) oznámiti nápadnými návěstími ve svém závodě nebo jiným způsobem úřadem schváleným hodiny, kdy práce započíná a končí, nebo když se práce koná ve směnách, hodiny, kdy počíná a končí střída každé směny. Hodiny budou stanoveny takovým způsobem, aby nepřekračovaly hranic naznačených v této smlouvě, a byvše oznámeny, nemohou býti změněny než způsobem, jež úřad schválil;

b) oznámiti tímže způsobem přestávky dovolené v době pracovní, jež se nepovažují za část hodin pracovních;

c) zapisovati do záznamů způsobem schváleným zákony té země nebo řádem příslušného úřadu všechny hodiny přes čas vykonané na základě článků 3. a 6. této smlouvy.

Zaměstnávají osoby mimo hodiny stanovené podle odstavce a) nebo během hodin stanovených podle odstavce b) jest zakázáno.

Článek 9.

Provádění této smlouvy v Japonsku bude podléhati těmto změnám a podmínkám:

a) Za „podniky průmyslové“ se považují zejména:

podniky vypočtené v odstavci a) článku 1.;

podniky vypočtené v odstavci b) článku 1., zaměstnávající-li aspoň 10 osob;

podniky, vypočtené v odstavci c) článku 1., s výhradou, že podnik spadá pod definici „továrny“, stanovenou příslušným úřadem;

podniky, vypočtené v odstavci d) článku 1., vyjma dopravu osob nebo zboží po cestách, správu zboží v dokách, na nábřežích, v loděnicích a skladištích, rovněž jako dopravu ruční, a

sans égard au nombre des personnes occupées, ceux des établissements industriels énumérés aux paragraphes b) et c) de l'article 1er que l'autorité compétente pourrait déclarer très dangereux ou comportant des travaux insalubres.

b) La durée effective du travail de toute personne âgée d'au moins 15 ans, employée dans un établissement industriel, public ou privé, ou dans ses dépendances, ne dépassera pas cinquante-sept heures par semaine, sauf dans l'industrie de la soie grège, où la durée maximum de travail pourra être de soixante heures par semaine.

c) La durée effective du travail ne pourra en aucun cas dépasser quarante-huit heures par semaine, ni pour les enfants de moins de quinze ans occupés dans les établissements industriels, publics ou privés, ou dans leurs dépendances, ni pour les personnes occupées aux travaux souterrains dans les mines, quel que soit leur âge.

d) La limitation des heures de travail peut être modifiée dans les conditions prévues aux articles 2, 3, 4 et 5 de la présente Convention, sans toutefois que le rapport entre la durée de la prolongation accordée et la durée de la semaine normale puisse être supérieur au rapport résultant des dispositions des dits articles.

e) Une période de repos hebdomadaire de vingt-quatre heures consécutives sera accordée à tous les travailleurs sans distinction de catégorie.

f) Les dispositions de la législation industrielle du Japon qui en limitent l'application aux établissements où sont employées au moins quinze personnes, seront modifiées de façon à ce que cette législation s'applique désormais aux établissements où sont employées au moins dix personnes.

g) Les dispositions des paragraphes ci-dessus du présent article entreront en vigueur au plus tard le 1er juillet 1922; toutefois, les dispositions contenues à l'article 4, telles qu'elles sont modifiées par le paragraphe d) du présent article, entreront en vigueur au plus tard le 1er juillet 1923.

h) La limite de quinze ans prévue au paragraphe c) du présent article sera portée à seize ans le 1er juillet 1925 au plus tard.

Article 10.

Dans l'Inde britannique, le principe de la semaine de soixante heures sera adopté pour

Regardless of the number of persons employed, such of the undertakings enumerated in paragraph b) and c) of Article 1 as may be declared by the competent authority either to be highly dangerous or to involve unhealthy processes.

b) The actual working hours of persons of fifteen years of age or over in any public or private industrial undertaking, or in any branch thereof, shall not exceed fifty-seven in the week, except that in the raw-silk industry the limit may be sixty hours in the week.

c) The actual working hours of persons under fifteen years of age in any public or private industrial undertaking, or in any branch thereof, and of all miners of whatever age engaged in underground work in the mines, shall in no case exceed forty-eight in the week.

d) The limit of hours of work may be modified under the conditions provided for in Articles 2, 3, 4 and 5 of this Convention, but in no case shall the length of such modification bear to the length of the basic week a proportion greater than that which obtains in those Articles.

e) A weekly rest period of twenty-four consecutive hours shall be allowed to all classes of workers.

f) The provision in Japanese factory legislation limiting its application to places employing fifteen or more persons shall be amended so that such legislation shall apply to places employing ten or more persons.

g) The provisions of the above paragraphs of this Article shall be brought into operation not later than 1 July, 1922, except that the provisions of Article 4 as modified by paragraph d) of this Article shall be brought into operation not later than 1 July, 1923.

h) The age of fifteen prescribed in paragraph c) of this Article shall be raised, not later than 1 July, 1925, to sixteen.

Article 10.

In British India the principle of a sixty-hour week shall be adopted for all workers

bez ohledu na počet zaměstnaných osob ony z podniků průmyslových, vypočtených v odstavcích b) a c) článku 1., jež příslušný úřad by prohlásil za velmi nebezpečné nebo spojené s pracemi nezdravými.

b) Délka skutečné pracovní doby každé osoby ve stáří aspoň 15 let zaměstnané v podniku průmyslovém, veřejném nebo soukromém nebo odděleních k němu přináležejících, nesmí překročovati padesát sedm hodin týdně, vyjma v průmyslu surového hedvábí, kde nejdelší pracovní doba může obnášeti šedesát hodin týdně.

c) Délka skutečné pracovní doby nesmí v žádném případě překračovati čtyřicet osm hodin týdně pro děti mladší patnácti let zaměstnané v podnicích průmyslových, veřejných nebo soukromých nebo odděleních k nim přináležejících, dále pro osoby zaměstnané pracemi podzemními v dolech bez rozdílu jejich stáří.

d) Obmezení pracovních hodin může býti pozměněno za podmínek naznačených v člancích 2., 3., 4. a 5. této smlouvy, avšak poměr mezi dobou přiznaného prodloužení a dobou normálního pracovního týdne nesmí překračovati rozsah vyplývající z ustanovení zmíněných článků.

e) V období týdenním přiznává se všem dělníkům bez rozdílu odvětví nepřetržitý klid 24 hodin.

f) Předpisy průmyslového zákona japonského, které obmezují jeho platnost na závody, kde jest zaměstnáno alespoň 15 osob, budou pozměněny tím způsobem, že se toto zákonodárství bude napříště vztahovati na závody, kde jest zaměstnáváno alespoň 10 osob.

g) Předpisy předcházejícího odstavce tohoto článku nabudou platnosti nejpozději 1. července 1922, předpisy však obsažené v článku 4., tak jak jsou pozměněny odstavcem d) tohoto článku, nabudou platnosti nejpozději 1. července 1923.

h) Hranice 15 let zmíněná v odstavci c) tohoto článku bude zvýšena na 16 let nejpozději dnem 1. července 1925.

Článek 10.

V Indii britské bude přijata zásada šedesátihodinného týdne pro všechny pracovníky

tous les travailleurs occupés dans les industries actuellement visées par la législation industrielle dont le Gouvernement de l'Inde assure l'application, ainsi que dans les mines et dans les catégories de travaux de chemin de fer qui seront énumérées à cet effet par l'autorité compétente. Cette autorité ne pourra autoriser des modifications à la limite ci-dessus mentionnée qu'en tenant compte des dispositions contenues dans les articles 6 et 7 de la présente Convention.

Les autres prescriptions de la présente Convention ne s'appliqueront pas à l'Inde, mais une limitation plus étroite des heures de travail devra être examinée lors d'une prochaine session de la Conférence Générale.

Article 11.

Les dispositions de la présente Convention ne s'appliqueront ni à la Chine, ni à la Perse, ni au Siam, mais la limitation de la durée du travail dans ces pays devra être examinée lors d'une prochaine session de la Conférence Générale.

Article 12.

Pour l'application de la présente Convention à la Grèce, la date à laquelle ces dispositions entreront en vigueur, conformément à l'article 19, pourra être reportée au 1er juillet 1923, pour les établissements industriels ci-après :

1. Fabriques de sulfure de carbone,
2. Fabriques d'acides,
3. Tanneries,
4. Papeteries,
5. Imprimeries,
6. Scieries,
7. Entrepôts de tabac et établissements où se fait la préparation du tabac,
8. Travaux à ciel ouvert dans les mines,
9. Fonderies,
10. Fabriques de chaux,
11. Teintureries,
12. Verreries (souffleurs),
13. Usines à gaz (chauffeurs),
14. Chargement et déchargement de marchandises;

et au plus tard au 1er juillet 1924, pour les établissements industriels ci-après :

1. Industries mécaniques : construction de machines, fabrication de coffres-forts, balances, lits, pointes, plomb de chasse, fon-

in the industries at present covered by the factory acts administered by the Government of India, in mines, and in such branches of railway work as shall be specified for this purpose by the competent authority. Any modification of this limitation made by the competent authority shall be subject to the provisions of Articles 6 and 7 of this Convention. In other respects the provisions of this Convention shall not apply to India, but further provisions limiting the hours of work in India shall be considered at a future meeting of the General Conference.

Article 11.

The provisions of this Convention shall not apply to China, Persia, and Siam, but provisions limiting the hours of work in these countries shall be considered at a future meeting of the General Conference.

Article 12.

In the application of this Convention to Greece, the date at which its provisions shall be brought into operation in accordance with Article 19 may be extended to not later than 1 July, 1923, in the case of the following industrial undertakings :

1. Carbon-bisulphide works,
2. Acids works,
3. Tanneries,
4. Paper mills,
5. Printing works,
6. Sawmills,
7. Warehouses for the handling and preparation of tobacco,
8. Surface mining,
9. Foundries,
10. Lime works,
11. Dye works,
12. Glassworks (blowers),
13. Gas works (firemen),
14. Loading and unloading merchandise;

and to not later than 1 July, 1924, in the case of the following industrial undertakings :

1. Mechanical industries : Machine shops for engines, safes, scales, beds, tacks, shells (sporting), iron foundries, bronze foundries,

zaměstnané v závodech průmyslových toho času spravovaných zákonodárstvím průmyslovým, jehož provádění zajišťuje vláda indická, podobně jako v dolech a v odvětvích prací železničních, jež budou za tím účelem výpočteny příslušným úřadem. Tento úřad může schváliti změny v mezích tuto uvedených, musí však při tom přihlížeti k předpisům článků 6. a 7. této smlouvy.

Ostatní předpisy této smlouvy pro Indii neplatí, ale o dále sahajícím obmezení pracovních hodin bude jednáno na některém příštím zasedání generální konference.

Článek 11.

Ustanovení této smlouvy neplatí pro Čínu, Persii a Siam, avšak o obmezení pracovní doby v těchto zemích musí býti jednáno na některém příštím zasedání generální konference.

Článek 12.

Pro provádění této smlouvy v Řecku může býti doba počátku platnosti její ustanovení odsunuta v souhlase s článkem 19. do 1. července 1923 pro tyto závody průmyslové:

1. Továrny na sírouhlík,
2. továrny na kyseliny,
3. koželužny,
4. papírny,
5. tiskárny,
6. pily,
7. skladiště tabáku a podniky, kde se tabák připravuje,
8. práce důlní, konané pod širým nebem,
9. slévárny,
10. vápenky,
11. barvírny,
12. sklárny (foukači),
13. plynárny (topiči),
14. nakládání a skládání zboží,

a nejpozději do 1. července 1924 pro tyto podniky průmyslové:

1. průmysl strojnický: stavbu strojů, výrobu železných pokladen, vah, postelí, cvočků, broků, slévárny železa a bronzu, klempířství,

deries de fer et de bronze, ferblanterie, ateliers d'étamage, fabriques d'appareils hydrauliques;

2. Industries du bâtiment: fours à chaux, fabriques de ciment, de plâtre, tuileries, briqueteries et fabriques de dalles, poteries, scieries de marbre, travaux de terrassement et de construction;

3. Industries textiles: filatures et tissages de toutes sortes, sauf les teintureries;

4. Industries de l'alimentation: minoteries, boulangeries, fabriques de pâtes alimentaires, fabriques de vins, d'alcools et de boissons, huileries, brasseries, fabriques de glace et d'eaux gazeuses, fabriques de produits de confiserie et de chocolat, fabriques de saucissons et de conserves, abattoirs et boucheries;

5. Industries chimiques: fabriques de couleurs synthétiques, verreries (sauf les souffleurs), fabriques d'essence de térébenthine et de tartre, fabriques d'oxygène et de produits pharmaceutiques, fabriques d'huile de lin, fabriques de glycérine, fabriques de carbure de calcium, usines à gaz (sauf les chauffeurs);

6. Industries du cuir: fabriques de chaussures, fabriques d'articles en cuir;

7. Industries du papier et de l'imprimerie: fabriques d'enveloppes, de registres, de boîtes, de sacs, ateliers de reliure, de lithographie et de zincographie;

8. Industries du vêtement: ateliers de couture et de lingerie, ateliers de pressage, fabriques de couvertures de lits, de fleurs artificielles, de plumes et de passementeries, fabriques de chapeaux et de parapluies;

9. Industries du bois; menuiseries, tonnelerie, charbonnerie, fabriques de meubles et de chaises, ateliers d'encadrement, fabriques de brosses et de balais;

10. Industries électriques: Usines de production de courant, ateliers d'installations électriques;

11. Transports par terre: employés de chemin de fer et de tramways, chauffeurs, cochers, et charretiers.

Article 13.

Pour l'application de la présente Convention à la Roumanie, la date à laquelle ses dispositions entreront en vigueur, conformément à l'article 19, pourra être portée au 1er juillet 1924.

tin shops, plating shops, manufactories of hydraulic apparatus;

2. Constructional industries: Limekilns, cement works, plasterers' shops, tile yards, manufactories of bricks and pavements, potteries, marble yards, excavating and building work;

3. Textile industries: Spinning and weaving mills of all kinds, except dye works;

4. Food industries: Flour and gristmills, bakeries, macaroni factories, manufactories of wines, alcohol, and drinks, oil works, breweries, manufactories of ice and carbonated drinks, manufactories of confectioners' products and chocolate, manufactories of sausages and preserves, slaughterhouses, and butcher shops;

5. Chemical industries: Manufactories of synthetic colors, glassworks (except the blowers), manufactories of essence of turpentine and tartar, manufactories of oxygen and pharmaceutical products, manufactories of flaxseed oil, manufactories of glycerine, manufactories of calcium carbide, gas works (except the firemen);

6. Leather industries: Shoe factories, manufactories of leather goods;

7. Paper and printing industries: Manufactories of envelopes, record books, boxes, bags, bookbinding, lithographing, and zinc-engraving shops;

8. Clothing industries: Clothing shops, underwear and trimmings, workshops for pressing, workshops for bed coverings, artificial flowers, feathers, and trimmings, hat and umbrella factories;

9. Woodworking industries: Joiners' shops, coopers' sheds, wagon factories, manufactories of furnitures and chairs, picture-framing establishments, brush and broom factories;

10. Electrical industries: Power houses, shops for electrical installations;

11. Transportation by land: Employees on railroads and street cars, firemen, drivers, and carters.

Article 13.

In the application of this Convention to Roumania the date at which its provisions shall be brought into operation in accordance with Article 19 may be extended to not later than 1 July, 1924.

dílny cínařské, výrobu přístrojů hydraulických;

2. průmysl stavební: vápenné pece, cementárny, sádrárny, cihelny, továrny na dlaždičky, závody hrnčířské, řezání mramoru, práce zemní a stavební;

3. průmysl textilní: přádelny a tkalcovství všech druhů, vyjma barvírny;

4. průmysl poživatin: pekárny, výrobu jedlých těstovin, výrobu vína, lihovin a nápojů, olejny, pivovary, výrobu ledu a šumících vod, výrobu cukrovinek a čokolády, výrobu uzenek a konserv, jatky a řeznictví;

5. průmysl chemický: továrny na barvy syntetické, sklárny (vyjma foukače), výrobu trestí terpentýnové a vinného kamene, výrobu kyslíku a výrobků lékárnických, výrobu lněného oleje, výrobu glycerinu, výrobu karbidu vápenatého, plynárny (vyjma topiče);

6. průmysl kožařský: továrny na obuv, továrny na zboží kožené;

7. průmysl papírnický a tiskařský: výrobu obálek, záznamních knih, krabic, sáčků, dílny knihařské, litografické a zinkografické;

8. průmysl oděvní: dílny pro výrobu šatstva a prádla, výrobu ložních pokrývek, umělých květin a prýmkářství, úpravu peří, výrobu klobouků a deštníků;

9. průmysl dřevařský: stolařství, bednářství, kolářství, výrobu nářadí a židlí, výrobu rámu, výrobu kartáčů a metel;

10. průmysl elektrářský: dílny k výrobě proudu, dílny pro zařízení elektrické;

11. dopravu po zemi: zaměstnanci železnic a pouličních drah, řidiče, vozky a povozníky.

Článek 13.

Pro provádění této smlouvy v Rumunsku může býti doba počátku platnosti její odsunuta v souhlase s článkem 19. do 1. července 1924.

Article 14.

Les dispositions de la présente Convention peuvent être suspendues dans tout pays par ordre du Gouvernement, en cas de guerre ou en cas d'événements présentant un danger pour la sécurité nationale.

Article 15.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles du 28 juin 1919, et du Traité de St.-Germain du 10 septembre 1919, seront communiquées au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 16.

Tout Membre de l'Organisation Internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à celles de ses colonies ou possessions ou à ceux de ses protectorats qui ne se gouvernent pas pleinement eux-mêmes, sous les réserves suivantes:

a) Que les dispositions de la Convention ne soient pas rendues inapplicables par les conditions locales;

b) Que les modifications qui seraient nécessaires pour adapter la convention aux conditions locales puissent être introduites dans celle-ci.

Chaque Membre devra notifier au Bureau International du Travail sa décision en ce qui concerne chacune de ses colonies ou possessions ou chacun de ses protectorats ne se gouvernant pas pleinement eux-mêmes.

Article 17.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation Internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire Général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation Internationale du Travail.

Article 18.

La présente Convention entrera en vigueur à la date où cette notification aura été effectuée par le Secrétaire Général de la Société des Nations; elle ne liera que les Membres qui auront fait enregistrer leur ratification au Secrétariat. Par la suite, la présente Convention entrera en vigueur au regard de tout autre Membre à la date où la ratification de ce Membre aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 14.

The operation of the provisions of this Convention may be suspended in any country by the Government in the event of war or other emergency endangering the national safety.

Article 15.

The formal ratifications of this Convention, under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles of 28 June, 1919, and of Treaty of St. Germain of 10 September, 1919, shall be communicated to the Secretary General of the League of Nations for registration.

Article 16.

Each Member of the International Labour Organization which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, protectorates and possessions which are not fully self-governing:

a) Except where owing to the local conditions its provisions are inapplicable; or

b) Subject to such modifications as may be necessary to adapt its provisions to local conditions.

Each Member shall notify to the International Labour Office the action taken in respect of each of its colonies, protectorates, and possessions which are not fully self-governing.

Article 17.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organization have been registered with the Secretariat, the Secretary General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organization.

Article 18.

This Convention shall come into force at the date on which such notification is issued by the Secretary General of the League of Nations, and it shall then be binding only upon those Members which have registered their ratifications with the Secretariat. Thereafter this Convention will come into force for any other Member at the date on which its ratification is registered with the Secretariat.

Článek 14.

Vláda každé země může ustanovení této smlouvy nařízením zastaviti v případě války, nebo když se vyskytnou události, jež ohrožují bezpečnost národní.

Článek 15.

Úřední ratifikace této smlouvy za podmínek naznačených v části XIII Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919 a Saint-Germainské smlouvy ze dne 10. září 1919 budou oznámeny generálnímu sekretáři Svazu národů a budou jím zaznamenány do rejstříku.

Článek 16.

Každý člen Mezinárodní organizace práce, který schválí tuto smlouvu, se zavazuje, že ji bude prováděti také ve svých koloniích, državách a v těch ze svých protektorátů, které se nespravují úplně samy, za těchto výhrad:

a) že ustanovení smlouvy nebudou neproveditelná následkem místních poměrů;

b) že změny, které by byly potřebné k tomu, aby úmluva se přizpůsobila místním poměrům, budou moci býti do ní pojaty.

Každý člen musí oznámiti Mezinárodnímu úřadu práce rozhodnutí, jež má v úmyslu učiniti vzhledem na každou ze svých kolonií nebo držav, nebo každý z těch svých protektorátů, jež se nespravují úplně samy.

Článek 17.

Jakmile bude u sekretariátu zapsána ratifikace dvou členů Mezinárodní organizace práce, oznámí generální sekretář Svazu národů tuto skutečnost všem členům Mezinárodní organizace práce.

Článek 18.

Tato smlouva nabude platnosti dnem, kdy generální sekretář Svazu národů tak učiní, a bude vázati jen členy, kteří dali zapsati svou ratifikaci u sekretariátu. Po této době smlouva nabude platnosti u každého jednotlivého člana dnem, kdy bude zapsána ratifikace člana u sekretariátu.

Article 19.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer ses dispositions au plus tard le 1er juillet 1921, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 20.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention, par un acte communiqué au Secrétaire Général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 21.

Le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail devra, au moins une fois par dix années, présenter à la Conférence Générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 22.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Article 19.

Each Member which ratifies this Convention agrees to bring its provisions into operation not later than 1 July, 1921, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 20.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 21.

At least once in ten years the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention, and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 22.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.